

מגילת איכה

איכה ישבה בדד, העיר רבתי עם היתה, באלמנה; רבתי בגוים, שרתי במדינות היתה, למם. בכו תבכה בלילה, ודמעתה על לחיה אין-לה מנחם, מכל-אהביה: כל-רעיה בגדו בה, היו לה לאיבים. גלתה יהודה מעני, ומרב עבדה היא ישבה בגוים, לא מצאה מנוח; כל-רדפיה השיגוה, בין המצרים. דרכי ציון אבלות, מבלי באי מועד כל-שעריה שוממין, כהניה נאנחים; בתולתיה נוגות, והיא מר-לה. היו צריה לראש איביה שלו, כי-יהוה הונה על רב-פשעיה; עולליה הלכו שבי, לפני-צר. ויצא מן בת- (מבת-) ציון, כל-הדרה; היו שריה, באילים לא-מצאו מרעה, וילכו בלא-בה, לפני רודף. זכרה ירושלם, ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה, אשר היו מימי קדם; בנפל עמה ביד-צר, ואין עוזר לה ראה צרים, שחקו על משבתה. חטא חטאה ירושלם, על-כן לגידה היתה; כל-מכבדיה הזילה כי-ראו ערותה, גם-היא נאנחת ותשב אחור. טמאתה בשוליה, לא זכרה אחריתה, ותד פלאים, אין מנחם לה; ראה יהוה את-עניי, כי הגדיל אויב. ידו פרש צר, על כל-מחמדיה: כי-ראתה גוים, באו מקדשה אשר צויתה, לא-יבאו בקהל לך. כל-עמה נאנחים מבקשים לחם, נתנו מחמודיהם (מחמדיהם) באכל להשיב נפש; ראה יהוה וחיטתה, כי הייתי זוללה. לוא אליכם, כל-עברי דרך הביטו וראו, אם-יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי: אשר הונה יהוה, ביום חרון אפו. ממרום שלח-אש בעצמותי, וירדנה; פרש רשת לרגלי, השיבני אחור נתנני שממה, כל-היום דוה. נשקד על פשעי בידו, ושתרגו עלו על-צווארי הכשיל כחי, נתנני אדני, בידי לא-אוכל קום. סלה

כל-אפירי אדני בקרבי, קרא עלי מועד לשבר בחורי; גת דרך אדני, לכתולת בת-יהודה. על-אלה אני בוכיה, עיני עיני ירדה מים כי-רחק ממני מנחם, משיב נפשי; היו בני שוממים, כי גבר אויב. פרשה ציון בידיה, אין מנחם לה צוה יהוה לעקב, סביבו צרי; היתה ירושלם לגדה, ביניהם. צדיק הוא יהוה, כי פיהו מריתי; שמעו-נא כל-עמים (העמים), וראו מכאבי בתולתי ובחורי, הלכו בשבי. קראתי למאחבי המה רמוני, כהני וזקני בעיר גועו: כי-בקשו אכל למו, וישיבו את-נפשם. ראה יהוה כי-צר-לי, מעי חמרמרו נהפך לפי בקרבי, כי מרו מריתי; מחוץ שכלה-חרב, בבית כמות. שמעו כי נאנחה אני, אין מנחם לי כל-אויבי שמעו רעתי ששו, כי אתה עשיתי; הבאת יום-קראת, ויהיו כמני. תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו, באשר עוללת לי על כל-פשעי: כי-רבות אנחת, ולבי דוי.

איכה יעיב באפו אדני, את-בת-ציון השליך משמים ארץ, תפארת ישראל; ולא-זכר הדם-רגליו, ביום אפו. בלע אדני לא (ולא) חמל, את כל-נאות יעקב הרם בעברתו מבצרי בת-יהודה, הגיע לארץ; חלל ממלכה, ושריה. גדע בחר-אף, כל קרן ישראל השיב אחור ימינו, מפני אויב; ויבער בעקב פאש להבה, אכלה סביב, דרך קשתו פאויב, נצב ימינו בצר, ויהרג, כל מחמדי-עין; באהל, בת-ציון, שפך פאש, חמתו. היה אדני פאויב, בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה, שחת מבצרי; וירב, בבת-יהודה, תאניה, ואניה. ויחמם כגן שבו, שחת מעדו; שפח יהוה בציון מועד ושבת, וינאץ בעם-אפו מלך וכהן. ונח אדני מנחחו, נאר מקדשו

הסגיר ביד-אויב, חומת ארמנותיה; קול נתנו
בבית-יהוה, ביום מועד. חשב יהוה להשחית,
חומת בת-ציון נטה קו, לא-השיב ידו מבצע;
ויאכל-חל וחומה, יחדו אמללו. טבעו בארץ
שעריה, אבד ושבר בריחיה; מלכה ושריה
בגוים, איז תורה גם-נביאיה, לא-מצאו חזון
מיהוה. ישבו לארץ ידמו, זקני בת-ציון העלו
עפר על-ראשם, חגרו שקים; הורידו לארץ
ראשן, בתולת ירושלם. כלו בדמעות עיני,
חמרמו מעי נשפך לארץ כבדי, על-שבר
בת-עמי; בעטף עולל וינק, ברחבות קריה.
לאמתם, יאמרו, איה, דגן ויין; בהתעטפם
כחלל, ברחבות עיר בהשתפך נפשם, אל-
חיק אמתם. מה-אעידך מה אדמה-לך, הבת
ירושלם מה אשוה-לך ואנחמך, בתולת
בת-ציון; כי-גדול פים שברך, מי ירפא-
לך. נביאיה, חזו לך שוא ותפל, ולא-גלו
על-עונך, להשיב שביתך (שבותך); ויחזו
לך, משאות שוא ומדוחים. ספקו עליך בפים,
כל-עברי דרך שרקו וינעו ראשם, על-בת
ירושלם: הוואת העיר, שיאמרו כלילת יפי
משוש, לכל-הארץ. פצו עליך פיהם, כל-
איבך שרקו ויחרקו-שן, אמרו בלענו; אך זה
היום שקוינהו, מצאנו ראינו. עשה יהוה אשר
זמם, בצע אמרתו אשר צוה מימי-קדם הרם,
ולא חמל; וישפח עליך אויב, הרים קרן צריך.
צעק לבם, אל-אדני; חומת בת-ציון הורידו
כנחל דמעה, יומם ולילה אל-תתני פונת לך,
אל-תדם בת-עינך. קומי רגי בליל (בלילה),
לראש אשמות שפכי כמים לבך, נכח פני
אדני; שאי אליו כפוך, על-נפש עוללך;
העטופים ברעב, בראש כל-חוצות. ראה
יהוה וחביטה, למי עוללת כה; אם-תאכלנה
נשים פרים עללי טפחים, אם-יהרג במקדש
אדני כהן ונביא. שכבו לארץ חוצות נער
וזקן, בתולתי ובחורי נפלו בחרב; הרגת ביום
אפק, טבחית לא חמלת. תקרא ביום מועד
מגורי מסכבי, ולא היה ביום אף-יהוה פליט
ושריד: אשר-טפחתי ורביתי, איבי כלם.

אני הנבר ראה עני, בשבט עברתו.
אותי נהג וילך, חשך ולא-אור. אך בי
ישב יחפך ידו, כל-היום. בלה בשרי ועורי,
שבר עצמותי. בנה עלי ויסק, ראש ותלאה.
במחשבים הושיבני, כמתי עולם. גדר בעדי
ולא אצא, חכביר נחשתי. גם כי אזעק ואשוע,
שתם תפלת. גדר דרכי בגזית, נתיבתי עזה.
לב ארב הוא לי, אריה (ארי) במסתרים. דרכי
סורר ויפשחני, שמני שמם. דרך קשתו
ויציבני, כמטרא לחץ. הביא, בכליתי, בני,
אשפתו. היתי שחק לכל-עמי, נגינתם כל-
היום. השביעני במרוצים, הרוני לענה. ויגרם
בחצץ שני, הכפישני באפר. ותנוח
משלום נפשי, נשיתי טובה. ואמר אבד
נצחי, ותחלתי מיהוה. זכר-עני ומרודי,
לענה וראש. זכור תזכור, ותשיח (ותשוח)
עלי נפשי. זאת אשיב אל-לבי, על-בן
אוחיל. חסדי יהוה כי לא-תמנו, כי לא-כלו
רחמי. חדשים, לבקרים, רבה, אמונתך. חלקי
יהוה אמרה נפשי, על-בן אוחיל לו. טוב
יהוה לקו, לנפש תדרשנו. טוב ויחיל ודומם,
לתשועת יהוה. טוב לגבר, כי-ישא על
בנעוריו. ישב בדר וידם, כי נמל עליו. יתן
בעפר פיהו, אזלי יש תקוה. יתן למפכו לחי,
ישבע בחרפה. כי לא יונח לעולם, אדני. כי
אם-הוונה, ורחם פרב חסדיו. כי לא ענה
מלבד, ויגה בני-איש. לדכא תחת רגליו, כל
אסירי ארץ. לחטות, משפט-גבר, נגד, פני
עליון. לעזת אדם בריבו, אדני לא ראה. מי זה
אמר ותחי, אדני לא צוה. מפי עליון לא תצא,
הרעות והפוב. מה-יתאונן אדם חי, גבר על-
חטאו. נחפשה דרכינו ונחקרה, ונשובה עד-
יהוה. נשא לבבנו אל-כפים, אל-אל בשמים.
נחנו פשענו ומרינו, אתה לא סלחת. סבותה
באף ותדפנו, הרגת לא חמלת. סבותה בענן
לך, מעבור תפלה. סחי ומאום תשימנו, בקרב
העמים. פצו עלינו פיהם, כל-איבינו. פחד
ופחת היה לנו, השאת והשבר. פלגי-מים
תרד עיני, על-שבר בת-עמי. עיני נגרה

ולא תדמה, מאין הפגות. עד-ישקוף וירא, יהוה משמים. עיני עוללה לנפשי, מפל בנות עירי. צוד צדוני בצפור, איבי חנם. צמתו כבור חיי, וידו-אכן בי. צפו-מים על-ראשי, אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה, מבור תחתיות. קולי, שמעת: אל-תעלם אונך לרוחתי, לשונתי. קרבת ביום אקראך, אמרת אל-תירא. רבת אדני ריבי נפשי, גאלת חיי. ראיתך יהוה עותתי, שפטה משפטי. ראיתך, כל-נקמתם כל-מחשבתם, לי-שמעת חרפתם יהוה, כל-מחשבתם עלי. שפתי קמי והגיונם, עלי כל-היום. שבתם וקימתם הביטה, אני מנגינתם. תשיב להם גמול יהוה, במעשה ידיהם. תתן להם מגנת-לב, תאלתך להם. תרדף באף ותשמידם, מתחת שמי יהוה.

איכה יועם זהב, ישנא הפתם הטוב; תשתפכנה, אבני-קדש, בראש, כל-חוצות. בני ציון היקרים, המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי-חרש, מעשה ידי יוצר. גם-תנן (תננים) חלצו שד, היניקו גוריהן; בת-עמי לאכזר, כי ענים (פיענים) במדבר. דבק לשון יונק אל-חבו, בצמא; עוללים שאלו להם, פרש אין להם. האכלים, למעדנים, נשמו, בחוצות; האמנים עלי תולע, חבקו אשפותות. ויגדל עון בת-עמי, מחטאת סדם: ההפוכה כמו-רגע, ולא-חלו בה ידים. וכו נזיריה משלג, צחו מחלב; אדמו עצם מפנינים, ספיר גזרתם. חשך משחור תארים, לא נפרו בחוצות; צפד עורם על-עצמם, יבש היה כעין. טובים היו חללי-חרב, מחללי רעב: שהם יזבו מדקרים, מתנובת שדי, ידי נשים רחמניות בשלו, ידיהן; היו לברות למו, בשבר בת-עמי. בלה יהוה את-חמתו, שפך חרון אפו; ויצת-אש בציון, ותאכל יסדתי. לא האמינו מלכי-ארץ, וכל (כל) ישבי תבל: כי יבא צר ואויב, בשערי ירושלם. מחטאות נביאיה, עונת בהניה: השפכים בקרבה, דם צדיקים. נעו עורים בחוצות, נגאלו בדם; בלא יוכלו,

יגעו בלבשיהם. סורו טמא קראו למו, סורו סורו אל-תגעו כי נצו, גם-נעו; אמרו, בגוים, לא יוספו, לגור. פני יהוה חלקם, לא יוסף להביטם; פני כהנים לא נשאו, זקנים (וזקנים) לא חננו. עודינה (עודינו) תכלינה עינינו, אל-עזרתנו הבל; בצפיתנו צפינו, אל-גוי לא יושע. צדו צעדינו, מלכת ברחבתינו; קרב קצנו מלאו ימינו, כי-בא קצנו. קלים היו רדפינו, מנשרי שמים; על-ההרים דלקנו, במדבר ארבו לנו. רוח אפינו משיח יהוה, נלכד בשחיתותם: אשר אמרנו, בצלו נחיה בגוים. שישו ושמהי בת-אדום, יושבתי (יושבת) בארץ עוץ; גם-עליך, תעבר-בום תשכרי, ותתערי. תם-עונך, בת-ציון לא יוסף, להגלותך; פקד עונך בת-אדום, גלה על-חטאתיך.

זכר יהוה מה-היה לנו, הביט (הביטה) וראה את-חרפתנו. נחלתנו נהפכה לזרים, בתינו לנכרים. יתומים חיינו אין (ואין) אב, אמותינו באלמנות. מימינו בכסף שתינו, עצינו במחיר יבאו. על צוארנו נרדפנו, יגענו לא (ולא) חונה-לנו. מצרים נתנו יד, אשור לשבע להם. אבותינו חטאו אינם (ואינם), אנחנו (ואנחנו) עונותיהם סבלנו. עבדים משלו בנו, פרק אין מידם. בנפשונו נביא לחמנו, מפני חרב המדבר. עורנו כתנור נכמרו, מפני זלעפות רעב. נשים בציון ענו, בתלת בערי יהודה. שרים בידם נתלו, פני זקנים לא נהדרו. בחורים טחון נשאו, ונערים בעץ פשלו. זקנים משער שבתו, בחורים מנגינתם. שבת משוש לבנו, נהפך לאכל מחלנו. נפלה עמרת ראשנו, אוי-נא לנו כי חטאנו. על-זה, היה דוח לבנו על-אלה, חשכו עינינו. על-חר-ציון ששמים, שועלים חלכו-בו. אתה יהוה לעולם תשב, בסאך לדור ודור. למה לנצח תשכחנו, תעזבנו לארך ימים. השיבנו יהוה אליך ונשוב (ונשובה), חדש ימינו בקדם. כי אם-מאם מאסתנו, קצפת עלינו עד-מאד.